

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2018. g. APRĪLIS- JŪNIJS Nr. 2 (76)

REDAKTORES SLEJA

Vēstures atspulgos

Notikumi, atmiņas, cilvēki

Līdz gada skaistākajiem un latviskākajiem svētkiem vēl pāris dienas, bet jānužāles laukus pušķo jau pirms laba laika. Diezgan neierasti, bet vasaru šogad sākām baudīt jau maija sākumā, kad par silto un sauso laiku ļoti priecājāties. Šobrīd kļūstam bažīgāki. Daba burtiski kliez pēc lietus, pēc veldzes, jo sausums, kas ilgst jau vairāk nekā mēnesi, ir nogurdinājis ne tikai dabu, bet arī cilvēkus. Katru dienu ar satraukumu skatāmies, kā zālāji paliek arvien dzeltenāki un izkalst pavisam. Puķes dobēs un košumkrūmi nozied ļoti ātri, priecējot mūs vien pāris dienas.

Diemžēl laika apstākļi nav atkarīgi no mūsu gribas. Jādzīvo vien tālāk un jācer, ka viss būs labi un ka dārzos iedēstīto ražu sagaidīsim izaugam.

Pa šiem mēnešiem risinājušies daudz un dažādi notikumi neatkarīgi no laika apstākļiem. Pavisam drīz mūsu galvaspilsētu Rīgu pieskandinās Dziesmu un deju svētki, kas ir mūsu tautas kultūras izcilākais meistardarbs un, kas izturējis laika pārbaudi. Tie ir kļuvuši par nacionālas un starptautiskas nozīmes notikumu, kas sauc kopā un saliedē latviešus visā pasaulē, vieno dažādas paaudzes un tautības.

Svētkos kupli būs pārstāvēti arī Sarkaņu pagasts. Uz svētkiem dosies 83 deju kolektīvu dalībnieki, vokālais ansamblis "Rondo", lietišķās mākslas izstādē būs skatāmi arī sarkaniešu darbi.

Smelsimies enerģiju no saules, jo ir sajūta, ka vasara un saule rada pārlicību, ka dzīve nav tikai nepatīkšanas un stress. Tā liek sajūst smaržas, krāsas un iedvesmo ar patiesu prieku baudīt visu, kas notiek, jo vasara taču ir svētku svinēšanas laiks. Lai izdodas!

Valda Kļaviņa

10. jūnija pēcpusdienā pie Biksēres klēts pulcējās kupls pulciņš interesentu, lai būtu klāt Andra Trečaka otrās grāmatas par Sarkaņiem atvēršanas svētkos.

Svētkus ieskandināja pagasta jauktais vokālais ansamblis "Rondo". Pasākuma turpinājumā autors iepazīstināja ar

Kolhoza laiku tradīciju pārzinātāja Ērika Ozola.

Grāmata sāk ceļu pie lasītājiem.

grāmatas tapšanas vēsturi. Kā atzina Andris Trečaks, pirmo grāmatu veidot bija vieglāk. Pēc tās izdošanas paši sarkanieši nākuši ar idejām, kas vēl nav aprakstīti, par ko noteikti vajadzētu uzrakstīt, papētīt, lai pagasta vēstures stāsts saglabātos arī nākamajām paaudzēm. Tieši izvērtēt to, ko vajadzētu ietvert otrajā grāmatā, bijis visgrūtāk.

Grāmatas pamatā ir notikumi un cilvēku atmiņas par pirmās brīvvalsts, kara un pēckara gadiem, par izsūtīšanu, par kolho-

Daira Drozdova nodod materiālus nākamajai grāmatai.

za laikiem un neliels ieskats mūsdienās. Te var uzzināt vēsturiskas liecības par Sarkanu, Aizkujas, Patkules un Biksēres mājām un to saimniekiem.

Pasākuma laikā Andris Trečaks pateicības vārdus vēltīja visiem, kas palīdzēja ar materiāliem, finansējumu un sniedza citu nepieciešamo atbalstu. Vislielākais paldies SIA "Heta" valdes loceklim Normundam Ūbelim. Tāpat paldies SIA "Bioenerģija-08" valdes loceklim Jānim Kvantam, SIA "Zaļais zelts" valdes loceklim Ingaram Andževam, riepju servi-

sam "Madona", uzņēmējiem Ivaram Janovskim un Henriham Circānam. Lielu darbu grāmatas satura veidošanā ieguldīja Ērika Ozola, kas veidoja kultūras un tradīciju aprakstus par kolhoza laikiem. Daudz palīdzēja Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja speciālisti, tāpat laikraksta "Stars" redakcijas darbinieki ar materiāliem no avīzes arhīviem. Grāmata nebūtu tapusi bez tās redaktora Andreja Vasiļjeva un maketētājas Ainas Pidikas. Pasākuma laikā paldies tika teikts arī Didzim Akmentīnam, Anitai

Kurmītei, Jānim Raudam un visiem, kas ar atmiņu stāstiem vai fotogrāfijām no ģimenes arhīva dalījās, lai grāmata taptu.

Grāmatas atvēršanas svētku noslēgumā Andris Trečaks atklāja, ka ir palikuši vēl daudz materiālu, kas nav ietverti šajā izdevumā. Un ir doma, ka taps arī grāmatas par Sarkanu trešais izdevums. Kad tas būs, to rādīs laiks.

Grāmatas atvēršanas svētkos piedalījās **Valda Kļaviņa**
Agra Veckalniņa foto

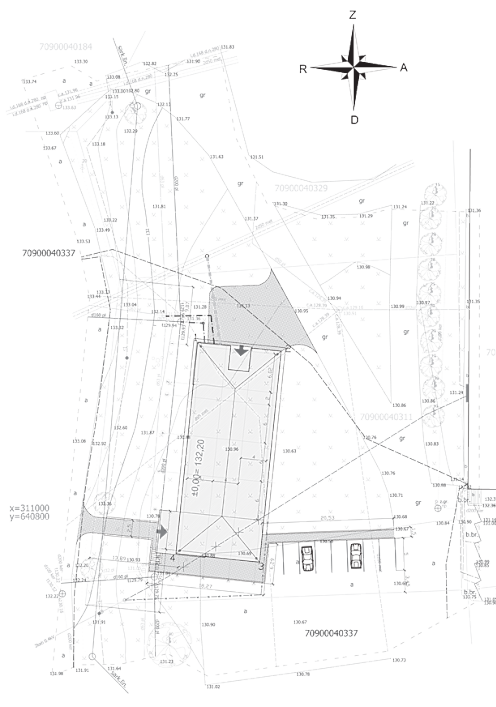
Normunds Ūbelis allaž ieinteresēts par pagasta dzīvi.

Jaunajai grāmatai kupls interesentu pulks.

Pagasta aktualitātes

VEIKALA "LIBĒ" BIKSĒRĒ, SARKAŅU PAGASTĀ BŪVNICĪBAS IECERES PUBLISKĀ APSPRIEŠANA

IEROSINĀTĀJS: SIA „LATA”, reģ.nr. 47103001830, Saules ietā 56B, Madona, Madonas novads, tālr. 29112961

PROJĒKTĒTĀJS: Ināra Kētlere- Krūmiņa, sert. Nr. 10-0820, tālr. 29155699

BŪVNICĪBAS IECERES INFORMATĪVIE MATERIĀLI APSKATĀMI no 2018. gada 8. jūnija līdz 2018. gada 6. jūlijam Sarkanu pagasta pārvaldes ēkā (Biksēre, Sarkanu pagasts, Madonas novads).

Būvniecības ieceres prezentācijas pasākums 2018. gada 12. jūnijā plkst. 17.00 Sarkanu pagasta pārvaldes ēkā (Biksēre, Sarkanu pagasts, Madonas novads).

ATSAUKSMJU IENIEGŠANAS TERMIŅŠ UN VIETA: līdz 2018. gada 6. jūlijam plkst. 17.00 Sarkanu pagasta pārvaldes ēkā (Biksēre, Sarkanu pagasts, Madonas novads).

INFORMATĪVAIS TĀLRUNIS UZZIŅĀM: 29155699

APZĪMĒJUMI

- Projektētā veikala ēka
- Projektētais bruģa segums
- Asfalbetona segums
- Projektētā saimnieciskā karstizolācija
- Projektētais ūdensvads
- Projektētais siltumtīkls
- Projektētais elektrokaбелиņš
- Demontējamo objektu ieeja ēkā
- Piesastes punkti
- Saglabājamo koki

PASKAIROJUMA RAKSTI

Mazumtirzniecības veikala (pārīšanas preces) LIBĒ, Biksērē, Sarkanu pagastā, Madonas novadā būvniecība paredzēta zemesgabalā ar kadastra Nr. 70900040311, galveno fasādi novietojot gar ielas fronti.

Sarkanu ar Madonas novada apbūves noteikumiem autostāvēšanas jautājumā tajā pašā zemesgabalā, kur ēka. Līdz ar to autostāvēšanas paredzēts blakus veikalam nodrošinot maksimāli 8 stāvēšanas, papildus izmantojot jau apkārt gruntsgabalam esošās stāvēšanas.

Veikala apkalpes zona paredzēta ēkas otrā pusē. Piekļūšanai tiek izmantota esošā iebrauktuve no grābītās servīlīta ceļa. Veikalu paredzēts pieslēgt zemesgabalā esošajam centralizētajam inženierkomunikācijām.

Projektējams veikala apjoms ir taisnstūrveida metāla karkasa ēka, kuras galvenā telpa ir tirzniecības zāle, kuras būvprojoms ir regulāras formas taisnstūris plānā, ievērojot ielu frontes līniju. Ieejas apjoms veikālā vērts uz ielas pusi. Ēkas otrā galā paredzēta noliktava ar atsevišķu piekļūšanu no pagalmā puses un dažas nepieciešamās darbinieku, administrācijas un saimnieciskās telpas.

Ieceres informatīvie materiāli apskatāmi pagasta pārvaldē.

Atsauksmju iesniegšanas termiņš 2018. gada 6. jūlija plkst. 17:00 Sarkanu pagasta pārvaldes ēkā.

“Sarkaņu Ziņu” favorīts

Jubileja ieviedu laikā

12. maija vakarā 40 gadu jubilejas koncertu kopā ar sadraudzības kolektīviem no Praulienas un Lizuma izdejoja jauniešu deju kolektīvs “Resgaļi”.

– Deja un dejotprieks mūs vieno. Mūzika, ritms, partnera roka, acu skatiens, smaids. Tas ir emociju kopums, ko var sajūst, kad dejojām, – tā sevi raksturo jauniešu deju kolektīva “Resgaļi” dejotāji.

“Resgaļi” ir Sarkaņu pagasta vecākais deju kolektīvs. Kā stāsta kolektīva vadītāja Inga Pujate, dejotāju skaits pa šiem gadiem varētu būt apmēram 200. Daudzi, kas savulaik dejujuši šajā kolektīvā, turpina to darīt arī šobrīd, tikai citos kolektīvos. Bet laiks, kas pavadīts jauniešu deju kolektīvā, ikkatram no viņiem saistās ar atmiņām par tradīcijām, notikumiem un kolektīva biedriem. Gandrīz pusi no kolektīva darbības laika tā vadītāja bija Skaidra Dzene, līdz stafeti kolektīva vadīšanā nodevusi Ingai, kas līdztekus kolektīva pamatsastāvam jau vairākus gadus

vada arī skolēnu kolektīvu. Un atliek tikai apbrīnot viņas pacietību un spēju jaunajām personībām atrast piemērotu pieeju, lai tieši deja būtu tā, kas aizrauj un iemāca būt vienam no kolektīva.

Dažādi raksturi, dažādi temperamenti, dažādas darbaspējas... Raugoties uz dejotājiem, atliek vien piekrist un apstiprināt viņu pašu vērtējumu savam kolektīvam:

“Mūsu personības atbilst kolektīva nosaukumam. Esam ātri, nepacietīgi, bet jautri un pozitīvi.

Mūsu moto – ir jāuzstāda mērķis un tai pašā laikā jāļauj brīvam lidojumam!”

Valdas Kļaviņas teksts

Foto no kolektīva arhīva

Kolektīva vadītājas Inga Pujate un Skaidra Dzene.

1. rindā no kreisās: Anete Cielava, Beāte Kjakšto, Iluta Kārklīņa, Līga Gailīte, Gerda Veismane, Lauma Vilkaite, Agija Pujate.

2. rindā no kreisās: Armands Ūdris, Inita Rūka, Pēteris Akmentiņš, Dāvis Paliēks, Dairis Svārpstons, Ingars Arājs, Nora Vabule, Vāris Skurulis, Ivo Brants, Tīna Nagle, Sandris Menkovskis, Armands Avotiņš.

Jaunieši darbībā

Multifunkcionālais centrs “Logs” turpina attīstīties

Šis laiks multifunkcionālajā centrā “Logs” ir bijis raibs un jauniem notikumiem bagāts. Esam paplašinājuši centra telpas, iegūstot jaunu, plašu un skaistu papildu zāli, kura kalpos kā pasākumu telpa, kuru piepildīsim ar saturīgiem pasākumiem gan jauniešiem, kas apmeklē centru, gan arī visiem pagasta iedzīvotājiem. Telpas izremontētas un iekārtotas,

pateicoties Lauku atbalsta dienestam un Madonas novada pašvaldībai. Papildus gaišajai un košajai telpai esam arī ieguvuši jaunu aprīkojumu – sadzīves tehniku, sporta inventāru (florbola bortus, gaisa hokeju, badmintonu), jaunu datortehniku (projektoru, portatīvo un stacionāro datoru, atskaņotāju u.c.). Esam aprīkojumu papildinājuši ar mūzikas instrumentiem – ģitārām un digitālajām klavierēm. Tālākā nākotnē Biksērē ierīkosim arī florbola laukumu.

Šis projekts sniegs iespēju bagātināt multifunkcionālā centra “Logs” ikdienu, kā, piemēram, organizējot kulinārijas nodarbības. Septembrī bērniem un jauniešiem būs iespēja apgūt arī ģitārspēles prasmes.

Informācija par projektu:

Projekts “Jauniešu centra izveide Sarkanu pagastā” (Ident. Nr. Ident. Nr. 16-05-AL23-A019.2203-000009). Projekta ietvaros veikta konferenču zāles izbūve un iegādāts aprīkojums, kas nodrošinās jauniešu centra apmeklētājiem īstenot dažādas sev interesējošas aktivitātes.

Būvdarbus projekta ietvaros veica SIA “WSH Solution”, būvuzraudzību nodrošināja SIA “BUVKON”. Aprīkojums iegādāts no SIA “Labas mēbeles” – mēbeļu aprīkojums, no SIA “Kvarcs” – sadzīves tehnika, no SIA “Lapiņas A” – datortehnika, no SIA “Sporta halle” – sporta inventārs, no SIA “MV Music” – mūzikas aprīkojums.

Projekta kopējās izmaksas ir EUR 51 684,73, t.sk., Lauku atbalsta dienesta finansējums – EUR 10 259,16, Madonas novada pašvaldības finansējums – EUR 41 425,57.

Informācijai!

Multifunkcionālā centra “Logs” darba laiks skolēnu vasaras brīvlaikā:

- P – no plkst. 11.00 līdz 17.00
- O – no plkst. 11.00 līdz 17.00
- T – no plkst. 15.00 līdz 20.00
- C – no plkst. 15.00 līdz 20.00
- P – no plkst. 11.00 līdz 17.00
- S, sv – slēgts

Kristas Vorslavas,
jaunatnes lietu speciālistes,
teksts un foto

Vaļasprieks

Katram no mums ir sava aizraušanās no darba brīvā laikā, kas aizņem vairāk vai mazāk laika. **Sarkanietim Artūram Vilciņam** tas ir autosports. Neņemot vērā to, ka Artūrs pavisam nesen nosvinējis tikai 25 gadu jubileju, viņš ir gana mērķtiecīgs savā tiešajā darbā, bet vaļasprieks, ar ko viņš nodarbojas brīvā laikā, sniedz gandarījumu un piepildījumu.

Kas pamudināja nodarboties ar autosportu?

– Jau bērnībā, cik sevi atceros, man ļoti patika un interesēja mašīnas un cita veida

tehnika. Dzīvojoties pa laukiem, tētim biju kā maza aste, kas vienmēr un visur devās līdzi. Pateicoties tētim, jau no agras bērnības iemācījos braukt pie auto stūres. Lai gan biju mazs un knapi kaut ko redzēju pāri auto panelim, tas neaturēja mani no vēlmes iemācīties stūrēt. Jāpiemin, ka mācīšanās braukt notika laukos – pļavā vai pa lauku ceļiem. Savas pirmās tiesības ieguva 16 gados, un tās bija traktortehnikas tiesības, savukārt 18 gados ieguva autovadītāja apliecību.

Pēc Sarkanu pamatskolas beigšanas kopā ar vecākiem bijām atraduši kar-

tinga skolu, kur mācīties braukt jau nopietnākā līmenī, taču toreiz sapratām, ka būs grūti izbraukāt, turklāt skola prasīja diezgan lielus finanšu līdzekļus. Tāpēc iestājos Madonas Valsts ģimnāzijā un vidējo izglītību ieguva tepat. Taču interese par auto nekur nebija pazudusi.

Gadiem ejot, vēlme braukt auto sacensībās pieauga, tāpat arī manam draugam Arvim Āboliņam, nu jau komandas biedram. Kopā ar Arvi tika iegādāts 3. sērijas BMW auto, ar kuru startējam amatieru autosportā.

Visvairāk laika pa-

iet auto remontēšanā un uzlabošanā, lai tas būtu konkurētspējīgs. Pašiem šķiet, ka šobrīd auto ir gana labs un jaudīgs, tikai jāmacās pielietot auto potenciāls. Par auto tehnisko stāvokli vairāk atbild Arvis, jo viņam ir *ķēriens* uz šādām lietām. Šis jau būs trešais gads, kad braucam sacensībās. Līdz šim esam dzīvojuši no pašu iekrājumiem un tuvinieku, draugu, paziņu atbalsta. Tā kā mašīnas remonts ir dārgi, šobrīd kārtojam *papīru lietas*, lai varētu turpmāk piesaistīt sponsorus.

Kādi ir lielākie sasniegumi līdz šim?

– Mans lielākais sasniegums un gandarījums ir par uzvaru “333 Ziemas Kausa” sacensībās, kas ilga piecus posmus. Kopvērtējumā ieguva 1. vietu un balvā saņēmām braucienu uz Gruziju, kur tika pavadīts brīnišķīgs un neatkarotājams laiks. Ceļojuma laikā apskatījām galvaspilsētu Tbilisi un bija iespēja patrenēties braukt ar dažādiem sporta auto *Rustavi International Motorpark* trasē.

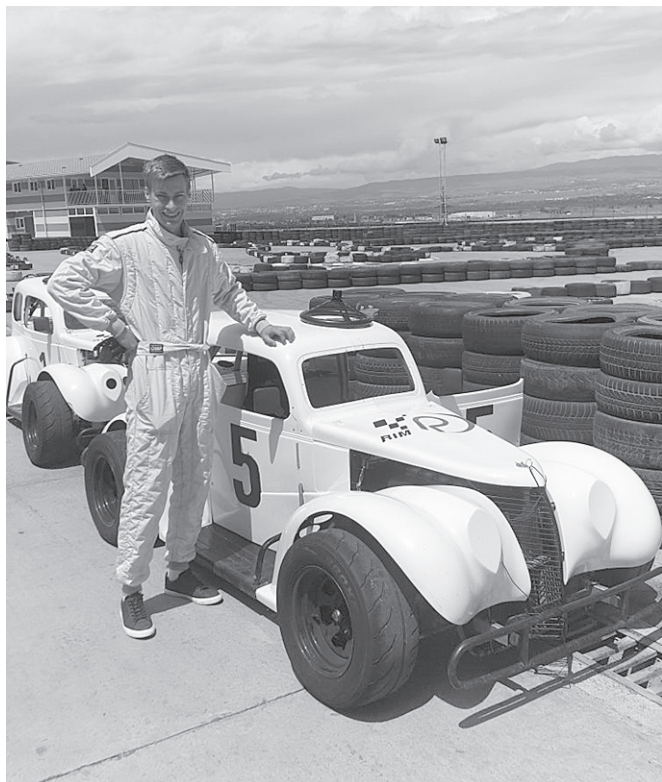
Kāda ir tava ikdiens bez tehnikas klātbūtnes un kādi sapņi, ko gribētu piepildīt tuvākajā laikā?

– Ikdienā strādāju autokrāsotavā Madonā, kur darbs paiet no agra rīta līdz vēlam vakaram, tāpēc brīvā laikā ir ļoti maz. Ziemā, ja ir piemēroti laika apstākļi, savu brīvo laiku pavadu uz kalna, jo patīk braukt ar snovborda dēli, savukārt pavasaros un vasarās brīvbrižos palīdzu vecākiem laukos Sarkanu pagasta “Grāveros”.

Man ir savi plāni par nākotni, arī sapņi lieli. Bet par tiem lai runā darbi!

Ar Artūru Vilciņu
tikās Valda Kļaviņa

Foto no personīgā arhīva

Rustavi International Motorpark trasē.

“333 Ziemas Kausa” 3. posms. No kreisās: Arvis Āboliņš (2. vieta), Artūrs Vilciņš (1. vieta), Kristaps Pliķēns (3. vieta).

Mūsu sacensību auto.

Ceļojumi

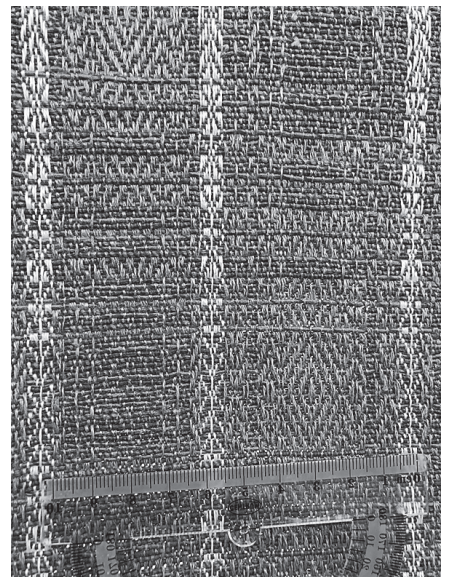
Ceļojums uz Līvu ciema svētkiem Liepājā

Agrā 19. maija rītā interesentu grupa no Sarkaņu amatu skolas devās uz Liepāju uz Līvu ciema svētkiem, lai apmeklētu vienu no lielākajiem tradicionālās kultūras pasākumiem Latvijā, kas apvieno tautas un etnisko mūziku ar tradicionālo kultūru, mākslu un

amatniecību vērienīgā festivālā, kurā amatnieki apmeklētājiem demonstrē arī savas daiļamatniecības prasmes.

Pa ceļam apskatījām Durbi un tās pilskalnu. Iepriecināja sakoptā vide, norādes uz apskates objektiem, bet skumdināja jau sestdienas pusdienlaikā *sagurušie* puīši uz soliņa. Nedaudz izlocījušas kājas, sēdāmies autobusā, kur mūs gaidīja pacietīgais šoferītis, lai brauktu atlikušo ceļa gabalu līdz Liepājai.

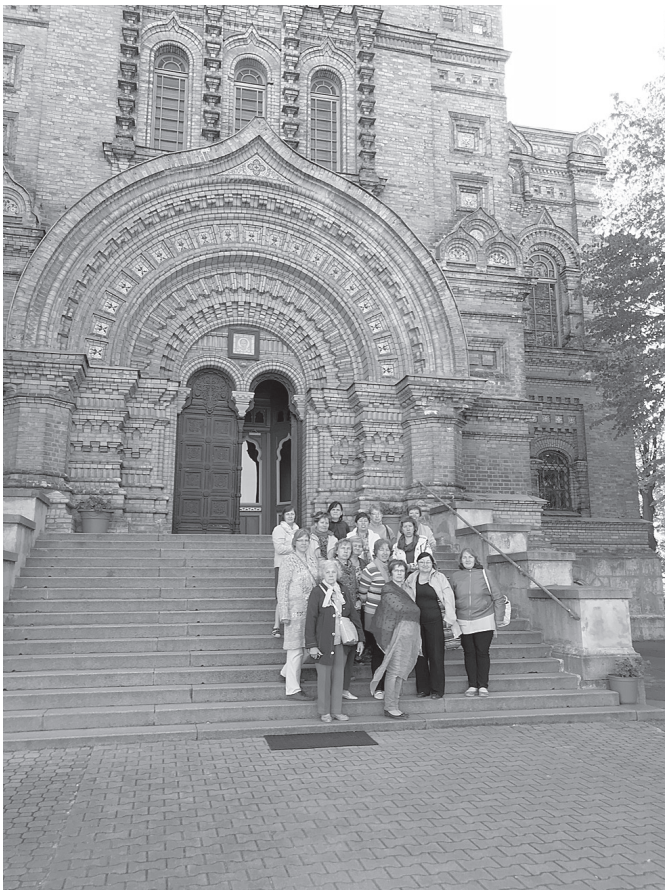
Laimīgā kārtā viesnīca "Pērlīte", kurā bijām rezervējušas numuriņus, atradās 10 minūšu gājienā līdz Līvu ciema svētku un tirgus vietai, arī "Lielajam Dzintaram". Pēc iekārtošanās numuriņos visas devāmies uz tirgu, lai gūtu kādu ideju saviem darbiem, papildinātu savas zināšanas. Šogad tirgū amatnieki piedāvāja dzintara rotas, rokdarbus, māla traukus, kokgriezumus, lina apģērbu, cepures. Vārēja arī nogaršot un

Aizgūta ideja.

iegādāties maizi, žāvētu gaļu, arī kādu vairāk vai mazāk stipru dzērienu. Tā nu vairākas stundas pagāja nemanot, sastapām dažādus meistarus no visas Latvijas, neiztrūka arī Cesvaines un Madonas novada amatnieku, kurus sveicinājām ar siltu smaidu un skanīgu: "Labdien, novadnieki!" Tirgus teritorijā uz trim dažādām skatuvēm norisinājās dažādi muzikantu un dejotāju priekšnesumi visas dienas garumā, noskatījāmies arī folkgrupas "Tautumeitas" priekšnesumu.

Dienas nobeidumā viesnīcā vakariņām visas kopā vārījām lielo skābeņu zupas katlu. Sākumā likās, kas to visu izēdīs, bet tik garda bija sanākusi, ka nekas pāri nepalika.

Pie katedrāles visa grupa.

Ceriņu dārzā.

Fortos.

Pēc garās un nogurdinošās dienas mūs lutināja Liepājas Muzeju nakts ar saviem pasākumiem. Koncertzāle “Lielais Dzin-tars” vakarā aicināja skatītājus uz bezmaksas koncertu lielajā zālē ar dažādu valstu mūziķu piedalīšanos.

Protams, esot *vēju pilsētā*, gājām vērot saulrietu jūrā, kas bija pasakains un krāšņs skats. Mūsu viesnīca bija trīs minūšu gājienā līdz jūrai. Dažas no mums pamēģināja iebrist jūrā, bet ūdens temperatūra nemudināja mesties peldus.

Nākamajā rītā, pēc brokastu baudīšanas, devāmies ekskursijā uz Ziemeļu fortiem. Salīdzinot ar skatu, ko redzēju pirms pieciem gadiem, varēja saprast

jūras nevaldāmo spēku. Mūsu novadnieks – gids Juris – interesanti stāstīja par šo būvju stratēģisko nozīmi pirms un jau pusotra gadsimta. Lāpu gaismā devāmies uz fortu komandiera mītni. Pēc tam apskatījām skaisto Liepājas Svētā Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāli, kas atrodas Karaostas teritorijā.

Mājupceļā iegriezāties Dobeles ceriņu dārzā. Ceriņu smarža rādīja virzienu, kurp jādodas, lai iekļūtu dārza teritorijā. Mašīnu un ekskursantu pieplūdums Dobeļē šajā dienā bija milzīgs. Ekskursijas laikā mēs klausījāmies koncertu, kurā uzstājās ģitāristu grupa “Gipsy Mania”. Ar Ceriņu dārza radītāja selekcionāra

Pētera Upīša dzīves un darba ainiņām mūs iepazīstināja dārza gide. Priecājāmies par krāsu daudzveidību no balta līdz tumši violetam, protams, arī par dzelteno ceriņu, par divkrāsu ceriņiem, kādus pat pirms tam nebijām redzējušas. Smaržu daudzveidība un stiprums reibināja.

Vēl apmeklējām Likteņdārzu, kurā vērojām, kas jauns šeit paveikts. Rāmajā vakarā mierīgi tecēja Daugava un gaisā virmoja kreimeņu smarža.

Tad jau arī ar ceļojuma patīkamo nogurumu un ar daudzveidīgajiem iespai-diem bagātas atgriezāties mājās.

Dairis Drozdovas teksts un foto

Jaunumi bibliotēkās

Grāmatu izstādes vasarā Biksēres bibliotēkā

01.06.-12.06. 01.06. Starptautiskā bērnu aizsardzības diena. Literatūras izstāde „**Kā balta puķe bērns ir uziedzis**”

1. jūnijā visā pasaulē tiek atzīmēta Starptautiskā bērnu aizsardzības diena, tās aizsākumi meklējami 1925. gadā, kad Ženēvā norisinājās Pasaules konference bērnu labklājībai. Pirmo reizi šī diena īpašu svētku veidā, veltīta speciāli bērniem, tika atzīmēta 1950. gadā. Kopš tā laika Starptautiskā bērnu aizsardzības diena ir kā nemainīga tradīcija daudzās pasaules valstīs un šajā dienā visā pasaulē notiek dažādi pasākumi, kas veltīti bērniem, sniedzot prieku un sajūtu, ka šī ir viņu diena. Arī Biksēres bibliotēkā par godu Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai ir veidota literatūras izstāde „**Kā balta puķe bērns ir uziedzis**”. Skolas bērniem sākas brīvlaiks, viens mācību gads ir atkal pagājis, bet vasara vēl tikai priekšā

01.06.-12.06. Tematiska izstāde „**Izspurdz zaros zaļa lapa...**” par darāmo dārzos un siltumnīcās

Literatūras izstāde „**Izspurdz zaros**

zaļa lapa...” lasītājiem dos iespēju iepazīties ar ekspertu padomēm, atrast sev iedvesmojošu pieredzi un oriģinālas idejas. Viss par dārzu “modi” pasaulē un par to, kā jaunākās tendences pielāgot mūsu platuma grādiem. Plaša informācija par visjaunāko un aktuālāko augu šķirņu un stādu piedāvājumā, kā arī par dažādu augu audzēšanas prasībām, īpatnībām un sezonālā informācija par kaitēkļu un augu slimību profilaksi, kā arī par to apkarošanu un kādi darbi jāveic siltumnīcās.

08.06.-26.06. Literatūras izstāde „**Iepazīsim Latviju ceļojot!**”

Jauni tūrisma maršruti, vēsturiskas celtnes un vietas, jauni tūrisma objekti, amatnieku darbnīcas, putnu vērošana, naktsmāju piedāvājumi, festivāli un pilsētšvētki, ledus skulptūras, vīna darītavas un maizes ceptuves, bānītis un vikingu kuģis. Ikvienam ir iespēja pabūt uz “Latvijas garšas” zonu, kur kulinārijas brīnumdari rādīs, mācīs un aicinās degustēt katram novadam raksturīgākos ēdienus, apmeklēt tradīcijām bagātā Brīvdabas muzeja lielstendu, vērot aizraujošus notikumus uz galvenās skatuves un vēl daudz ko citu. To visu varēs iepazīt un izlasīt literatūras izstādē „**Iepazīsim Latviju ceļojot!**” Biksēres bibliotēkā.

08.06.-26.06. Tematiska izstāde „**Tā zied Jāņu naksnīnā...**” Mīstērijas ap papardes ziedu

Jāņuzāles, Jāņu vainags, Jāņu dziesmas, Jāņu siera gatavošana, Jāņu kalns un uguns, alus darināšana, nerātnie Jāņi, Jāņu pirts – lietas, kas saistās ar lustīgu Līgo svētku svinēšanu. Šo un ar daudz ko citu būs iespēja iepazīties literatūras izstādē „**Tā zied Jāņu naksnīnā...**” Biksēres bibliotēkas lasītavā.

01.06.-31.08. Bērnu ieteicamās literatūras izstāde „**Vasariņa nebēdā**”

Arī Biksēres bibliotēkā ir sākusies un turpinās vasara, ko nosacīti varētu saukt par klusāko laiku, jo nenotiek pasākumi, bibliotekārs dodas atvaļinājumā, daļa lasītāju atdod grāmatas un atvadās līdz rudenim, kad būs apkopti dārzi, novākta rudens raža un atkal radīsies laiks grāmatu un žurnālu lasīšanai. Taču arī vasaras mēnešos cilvēki atrod ceļu pie mums. Nāk pastāvīgie apmeklētāji un nepacietīgie, kuri gaida aiz bibliotēkas durvīm jau pirms darba laika sākuma. Iegriežas cilvēki, kuri te uzturas tikai vasarās un turpina būt uzticīgi bibliotēkas apmeklētāji, par ko mums patīes un, jādūmā, abpusējs prieks. Un, pateicoties tieši viņiem, bibliotēka no jūlija līdz pat augustam reizi nedēļā būs atvērta. Tam par godu ir izveidota literatūras izstāde bērniem „**Vasariņa nebēdā**”, lai skolēni neaizmirstu, kas ir lasīt, un lai varētu pa vasaru izlasīt uzdoto obligāto literatūru. Laipni lūgti arī vasarā iegriezties Biksēres bibliotēkā, lai izvēlētos sev kādu tīkamam lasāmvielu.

Didzis Akmentiņš,
Biksēres bibliotēkas vadītājs

Svētku brīži

31. marta pēcpusdienā uz teātra svētkiem bija pulcējušies Sarkaņu amaterteātra aktieri, lai kopīgi atcerētos mirkļus, kas bijuši, pakavētos šodienā un ar pozitīvu skatu raudzītos uz priekšu, jo arī 2018. gads teātrim jau iezīmēts ar vairākiem svarīgiem pasākumiem.

Pavisam nemanot pagājuši 20 gadi, kopš teātri Sarkaņu pagastā vada

Režisore pārdomu brīdī.

Gunta Apele, kura šajos gados iestudējusi ne tikai daudzas un spilgtas dažādu žanru lugas, bet arī rakstījusi ļoti precīzu uzskaiti par teātra dzīves notikumiem.

Lūk, daži no tiem:

– 20 gados sarkaniešu iestudējumu piedalījušies 64 aktieri. Visvairāk Didzis Akmentiņš, Kristīne Ozola, Inga Bārbale, Aigars Krīģerts un Laima Vilciņa. Viņi piedalījušies vairāk nekā 20 izrādēs;

– iestudēti 73 uzvedumi, no tiem: 16 dzejas un 7 pasaku ludziņu iestudējumi;

– teātris piedalījies 53 skatēs, teātra svētkos un festivālos;

– 2011. un 2016. gadā “Piņģerots” tika izvirzīts skatei “Gada izrāde”, kas pulcē pašus labākos Latvijas amaterteātrus;

– visvairāk spēlētākās izrādes, kas skatītāju vērtējumam piedāvātas vairāk nekā 30 reizes, – Hermaņa Paukša “Piedod, Bokačo, ja vari!” un Aivara Aivieksta “Gaisma logā”.

Aktieri ar lielu interesi noklausījās režisores Guntas Apeles sameklētos vēstures materiālus par teātra dzīvi Sarkaņos pirms simts gadiem.

Izrīkojums Patkulē. (Baltijas Vēst-

Skan dziesmas no teātra izrādēm.

nesis Nr.184 /17.08.1898./)

No Patkules (Cēsu apriņķis). Svētdien, 9. augustā š.g., Patkules bezmaksas tautas bibliotēka izrīkoja Jaun-Patkules muižas teātri. Uzveda divas lugas: “Pazudušais dēls” no Blaumaņa un “Mūsu pokals” no Alunāna.

Pirmās lugas sākumā aktieri vispārīgi spēlēja nedroši, bet uz beigām, sevišķi galvenās lomas, daži skati tika nospēlēti ar sevišķu spēku un noteiktību.

Lugā “Mūsu pokāls” tika no kāda kunga un jaunkundzes dziedātas kuplejas, bet būtu bijis labāk, ja dažas no tām būtu palikušas neizdziedātas, kuras sava satura dēļ bija pret aistētiskām jūtām. Pēc teātra kāda jaun-

“Piņģerota” kopbilde.

kundze ar savu dziedāšanu varēja labāk izpalikt, jo, ja atklātībā grib parādīties, tad arī vajag pienācīgi sagatavoties.

Bez tam man jāaizrāda uz kādām nebūšanām, no kurām pa lielākai daļai visi lauku teātri cieš. Publika jau ieradusies lielā vairumā, bet steigā teātra telpā gar krēsliem no viena stūra uz otru, meklējami savu vietu, caur ko notiek nepatīkama stumdīšanās, tādēļ ka netiek gādāts par izveicīgiem vietu ierādītājiem.

Uz skatuves jau noskan pirmais zvans, bet te, par spīti, ierodas publikas vidū divi vīri ar petrolejas kannu un iesāk lampa piepildīt, nemaz nepadomādami, ka viņi ar savu savādi smaržojošo vielu iesvaidīja dažam labam galvu un drānas.

Avena stīgu orķestris šajā reizē izpildīja savu pienākumu ne visai pietiekoši, jo ir bijusi izdevība agrāk to dzirdēt labāki spēlētāji.

Izrīkojums Sarkaņu pagasta namā
(Dzimtenes Vēstnesis Nr.8/11.01.1912./
Otros Ziemassvētkos vietējais skolotājs D (Dāvis) pagasta namā sarīkoja

Teātra muzicējošie un dziedošie vīri.

teātra izrādi. Tika izrādīts "Dzīves lietuvēns". Kaut gan izrīkojums oficiāli bija bez bufetes ar alkoholiskiem dzērieniem, tomēr visos pagasta nama kaktos bija iemetušies alkohola pārdevēji ar sīvā un alus pudelēm, tādēļ daudzi ieskurbuši cilvēki ar savu bļausīšanos pa izrādes laiku jau tā vājo izrādi vēl jo vairāk samaitāja.

Pēc šīs izrādes sīvais bija uz izrīkojumiem darījis tādu iespaidu, ka tie par kārtību vairs beidzot nelikās ne zinīs. Tā uz skatuves aizmirstās degošas sve-

ces izdegušas aizdedzināja un sadedzināja priekškaru un apskādeja dekorācijas, kā arī pa daļai skatuves griestus.

Vakara gaitā ar stāstiem, atmiņām un dziesmām tika šķētināts atmiņu kamoļītis. Dziesma ir neiztrūkstoša "Piņģerota" pavadone visus šos gadus. Kad teātra vīri ņem rokā ģitāras, un viņiem ar savām skanīgajām balsīm pievienojas pārējie aktieri, laiks paiet nemanot.

Teātra pasākumā piedalījās un par to rakstīja **Valda Kļaviņa**
Lailas Lūses foto

Pēc prieka un pieredzes

No 1. līdz 3. jūnijam senākajā Latvijas pilsētā Ludzā risinājās Brīvības izrāžu festivāls VEZUMS ar 15 amaterteātru piedalīšanos no visiem Latvijas reģioniem. Tālākos ceļus aktieri bija mērojuši no Saldus, Jelgavas puses, Limbažu, Ogres novada. Arī mūsu novada Sarkaņu amaterteātris PIŅĢEROTS. Kā mūsējiem klājās festivālā uz sarunu aicināju režisori **Guntu Apeli.**

Kā izlēmāt piedalīties festivālā, kāda bija motivācija?

– Pirmkārt, festivālam VEZUMS ir gana augsts prestižs un nopietna žūrija. Lai gan mēs vienmēr satraucamies par žūrijas klātbūtni, tomēr režisoram ir svarīgi dzirdēt profesionālu vērtējumu. Arī šoreiz mūs vērtēja teātra pasaulē tik pazīstami un cienjami meistari kā Haralds Ulmanis un Aina Matīsa.

Otrkārt, tādos kā propagandas no-

lūkos. Man patīk dzeja un es tā vismaz ceru, ka esmu piejaucējusi tai arī PIŅĢEROTA aktierus. Kopā mēs savu vēstījumu gribam nest cilvēkos, parādīt, ka savu stāstu var izstāstīt arī dzejā. Tā ir PIŅĢEROTA atšķirības un atpazīstamības zīme.

Treškārt, dēļ saviem aktieriem. Redzēt, baudīt, vērtēt citus un sevi starp citiem. Tāds festivāls ir gan nenovērtējama skola, gan izraušanās no ikdienības.

Ko piedāvājat Ludzas skatītājiem un kāds bija viņu vērtējums?

– Vedām parādīt savu pēdējo dzijas uzvedumu – Alfrēds Putniņš "Vai vērdiņš vēl dzīvs". Tas ir arī mūsu labais darbiņš Latvijai, veltījums tās simtgadei. Dzejnieks Putniņš bijis latviešu leģionārs, izturējies Sibīrijas nometnes, noliegts padomju laikā, tāpēc savā dzejā tik skaudri sāpīgs un bezgalīgas mīlestības pilns pret

savu tēvzemi, pret savu Latviju.

Pēc iepriekšējo gadu pieredzes, kamēr mūsu teātris iestudē dzeju, varu teikt droši – teātra skatītājam ir vajadzīgas šādas izrādes. Arī šajā festivālā starp spriganajām sadzīves lugām un nopietnajām drāmām mūsu izrāde iederējās kā kaut kas atšķirīgs. Un varu tikai apbrīnot mūsu skatītāju – ieinteresētā uzmanība, saspringts klusums, aizturētas elpas sajūta. Aktieri saka, ka gandrīz vai samulst redzot, kā sievas notraus pa asarai. Stāsts par Latviju jau ir stāsts par mums pašiem. Protams, ka ir gandarījums, saņemot tos daudzos paldies, un "tas bija kā viens elpas vilciens", uzklusot aktieriem veltītos komplimentus par talantu, varēšanu runāt dzeju.

Festivāla uzvedumus vērtēja žūrija. Kā viņi novērtēja sarkaniešu kopdarbu?

– Nu žūrija jau arī nav lutināta ar dzejas izrādēm, tāpēc pieņemu, ka viņu atzinīgie vārdi bija neviltoji. Saņēmām diplomus: kolektīvs “Par latviskās identitātes atspoguļojumu dzejas formā”, aktieris Edgars Janovskis, kas ir arī dziesmu mūzikas autors, “Par labāko muzikālo noformējumu”, aktrises Kristīne Ozola un Valentīna Gailīte “Par dalību skatuves runas konkursā”.

Un vēl mūsējie – gan aktieri, gan līdzbraucēji – abas dienas aktīvi darbojās radošajā darbnīcā “Skatuves kustība un improvizācijas teātris”. Rezultāts tika atrādīts divos uzvedumiņos visiem skatītājiem. Smieklus un aplausus šaltis netika taupītas.

Vai šāda veida festivālā piedalīties pirmo reizi?

– Nē, šajos 20 gados, kopš vadu Sarkanu teātri, esam piedalījušies daudzos festivālos. Tajā skaitā arī VEZUMĀ jau trešo reizi. Piebildīšu saviem tā laika aktieriem par prieku, ka pirms 18 gadiem mēs tur spēlējām E. Vulfa “Tapiņa atgriešana” un pārvedām “Festivāla labākās izrādes” diplomu. Šogad par labāko izrādi žūrija atzina Tērvetes teātra “Trīne” spēlēto “Skolotāja tupeles” no Alunāna. Mēs visi uzgavilējam šim žūrijas vērtējumam, tik ļoti tas sakrita ar skatītāju vērtējumu. Tā jau rodas uzticība žūrijas cilvēkiem. Tērvetiešu spēles stilā bija kaut kas fascinējošs, vārdos neprasākams, tikai izjūtams. Skatītājs bija “tur iekšā”.

Kādu galveno atziņu pārvedāt no festivāla un kādi ir “Piņģerota” nākotnes plāni?

– Domāju, ka mēs izmantojam un izbaudījām visas festivāla piedāvātās iespējas – izrādes, darbnīcas, zaļumballi līdz pirmajiem gaiļiem, Ludzas ezera veldzi mēnesgaismā, gulēšanu teltīs, rīta kafiju, gatavotu uz pirmsus. Šīs dienas bija ne tikai atbildība par savu izrādi, līdzdarbošanās, pieredzes gūšana, bet arī atpūta un kopā būšanas prieks.

Tā kā četri no šīs izrādes pieciem aktieriem dejo arī Sarkanu deju kolektīvos un piedalīsies Dziesmu un Deju svētkos, tad teātris pa to laiku *ievilks elpu*. Pēc tam turpināsim savu “VĒRDINĀ” nest tautās gan tuvākos, gan tālākos ceļos. Uzaicinājumi nāk. Arī uz festivāliem.

Ar amatierteātra “Piņģerots” režisori **Guntu Apeli** sarunājās **Valda Kļaviņa**
Lailas Lūses foto

“Piņģerots” svētku gājienam gatavs.

Iekārtojot naktsmītni telšu pilsētiņā.

Sarkanieši ar saņemtajām atzīnībām.

Tradīcijas

Daži fakti no Sarkaņu skolas vēstures

1903. gada beigās uzceltas divas vienādas skolas ēkas: viena (vēlāk sauktā lielā skola) – pareizticīgo bērniem, otra (mazā skola) – luterāņu bērniem. Katra paredzēta 50 skolēniem ar vienu skolotāju.

1918. gadā Svincu saimnieks Pēteris Breģis noorganizē skolā pirmo kopgaldu. Vēlākos gados produktus gādā bērnu vecāki. Skolas saimniece gatavo pusdienas. Produktu normas skolas kopgalda dalībniekiem: cūkas gaļa 9 kg, piens 30 kg, kartupeļi 50 kg, putraimi 6 kg, kāposti 4 kg, burkāni 4 kg, sīpoli 1/2 kg, āboli – 2 kg, cukurs 3 kg, sāls 1 kg, stērķele 1 kg, manna 2 kg.

Ar 1920./21. mācību gadu skola iegūst Sarkaņu 6-klasīgās pamatskolas statusu. Mācās 151 skolēns.

Skolas pārbūve sāka 1934. gada augustā, pabeigta 1936. gada 1. oktobrī, celtnes īpašnieks Sarkaņu pagasta pašvaldība, maksas aprēķins – 25312,80 lati.

1944./1945. mācību gads varēja sākties tikai 15. oktobrī, jo skolas telpas aizņēmis karaspēks. Trūka grāmatu, rakstāmpiederumu. Nebija malkas. Skolotāji brauca uz mežu to sagatavot. Vienīgais transportlīdzeklis – zirgi. Pajūgā devās arī uz apspriedēm Madonā.

Skolai negāja secen baisais 1949. gada 25. marts. Tieši no skolas aizveda skolotāju Dzidru Kaminsku un 5. klases skolnieku Jāni Kārkliņu.

50-tajos gados vajadzēja palīdzēt kolhoziem sagādāt lopbarību, tāpēc skolēni iesaistījās skuju zaru sagādē un vešanā uz fermām, vasarā sēja un kaltēja zaru slotiņas, vāca ozolziļes un pelnus.

1955. gadā par valsts piešķirtajiem 11000 rubļiem skolas ēkas 3. stāvā izbūvēja divas klašu telpas.

Materiālus no skolas arhīva sagatavoja Inese Sudāre

Baltā galdauta svētki Sarkaņu skolā

4. maijā Madonas novadā viesojās festivāls “Goda aplis”, kas visa gada garumā apceļo Latvijas novadus ar moto: “Svinam Latvijas simtgadi novados”. Tā ietvaros Sarkaņu skolā notika Balta galdauta svētki.

Tas bija kopīgs svētku brīdis skolas pagalmā pie balti klāta galda valstij nozīmīgā dienā un reizē tā bija savējo satikšanās: klases un skolasbiedru, skolotāju un darbinieku atkalredzēšanās, lai ļautos atmiņām un sarunām, lai izstaigātu abas skolas ēkas un iepazītos ar to, kas tagad notiek skolas lielajā ēkā – Madonas muzeja etnogrāfijas un sadzīves priekšmetu krātuvē – un mazajā ēkā – Sarkaņu amatu skolā.

Izstādē “No Sarkaņu skolas vēstures” skatāmās fotogrāfijas, rakstiskās liecības un mācību materiāli atgādināja par vēstures notikumiem, kuri skāruši un ietekmējuši skolas dzīvi, par veiksmēm, ikdienas darbiem, lieliem sasniegumiem un labi padarīto, par skolas bērniem, skolotājiem, darbiniekiem, veidojot skolas stāstu 112 gadu garumā. Bija iespēja pārla-

pot klašu dienasgrāmatas un skolas hronikas kopš 1950. gadiem līdz pat avīzes “Skurstenis” pēdējam – 170. - numuram 2015. gada maijā.

Gan Sarkaņu pagasta amatierteātra “Piņģerots” sniegtajā dzejas kompozīcijā, gan vokālā ansambļa “Rondo” dziedājumā, gan absolventes Jutas un pasākuma vadītājas Valdas sacītajā izskanēja cieņas apliecinājums kopīgajiem svētkiem, mūsu pagastam, skolai un tās cilvēkiem, kas paaudzēs dzīvo, izskolojas un paliek šajā pusē pavisam vai iegriežas te ik pa laikam. No šīs svētku dienas paliek kopīgi darītais – pie bijušās skolas lielās ēkas iestādītas septiņas liepiņas – labs papildinājums senajai liepu un ošu gatvei.

Bija prieks satikt dažādu paaudžu skolēnus – pirms gadu desmitiem beigušos un tos, kas vēl mācās, skolotājus un darbiniekus, ļaujot mūs visus vienot laikam – kopīgajam un aizgājušajam laikam Sarkaņu skolā.

**Inese Sudāre
Jāņa Rudenāja foto**

1979. gada absolventi: Džonis, Gatis, Guntis un Ineta, stādot liepiņu pēc Edgara ieteikuma.

Šūpulis Muzeju naktī Sarkaņos

19. maijā aizvadītās Muzeju nakts tēma bija "Šūpulis". Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja sadzīves un etnogrāfijas priekšmetu krātuvē Sarkaņos skatāmais un aktivitātes cieši saistījās ar vārdu "šūpu-

lis" tā dažādās nozīmēs.

Apmeklētāji varēja aplūkot šūpulīšus, kas glabājas mēbeļu kolekcijā, tai skaitā, mazā bērna guļvietu, kurā aijāts vēlāk ievērojamais kordiriģents Teodors Reiters (1884-1956),

un zemnieku istabas iekārtojumā līdzīgi iestiprinātu šūpuli. Noskaņu papildināja kokles un vijoles spēle. Interesenti kārtēja tautasdziesmas četrindes par šūpuli un iepazīnās ar ticējumiem par tā gatavošanu, vietu istabā un pirmo dāvanu likšanu mazulim.

Par šūpuli plašākā nozīmē godājam cilvēka dzimto pusi – mājas, pagastu. Muzeju naktī krātuvē tika daudzrunāts Sarkaņu pagasts ar ekspozīciju šī gada jubilāriem un novadniekiem - Olgai Dreģei (80 gadi), Valdim Breģim (90 gadi), Jēkabam Vītoļņam (120 gadi) ar iespēju skatīties dokumentālo filmu "Olga Dreģe. Mirkļu pieskārieni", ar digitālo fotoizstādi "Sarkaņu pagasta mājas" (1983. gada ekspedīcijas materiāli) un izstādi "No Sarkaņu skolas vēstures", ar spēli "Atrodi krātuvē priekšmetus no Sarkaņu pagasta!" un erudīcijas jautājumiem "Ko tu zini par Sarkaņu pagastu?".

Vakara gaitā kartē krājās punktiņi vietās, no kurienes ieradusies šī vakara-nakts turpat divi simti apmeklētāju – laba daļa no Sarkaņu un apkārtnē pagastiem, un Madonas, kā arī no kaimiņu novadiem. Tālākie ciemiņi braukuši no Sēlijas, Ziemeļvidzemes, Rīgas un pat no Kurzemes. Prieks, ka nācēju vidū daudz jauniešu un ģimeņu ar bērniem. Apmeklētājiem bija sagādāts garšīgs cienasts – rudzu maize un jaunā medus kāre. Krēslai iestājoties, gar celīņa malām dega krāsaini luksturīši, uz foto mirkli aicināja pušķotas šūpoles. Skatītāji varēja iepazīties arī ar ekspozīcijas "Mēri un tvertnes" krājumu un etnogrāfijas un sadzīves priekšmetu kolekciju, kur goda vietā bija likta abra – maizes šūpulītis.

Madonas muzeja krātuve Sarkaņos bija viena no 46 Vidzemes vietām, kas šajā vakarā aicināja apmeklēt pasākumu, kas veltīts šūpulim – bērna auklētājam –, dzimtajām mājām, skolai, pagastam – vietai, kur viņam izaugt, mācīties un no kurienes doties dzīvē.

Muzeju nakts pirmie apmeklētāji – Ingrīda ar ģimeni.

Inese Sudāre
Laimas Garās foto

Viss notiek!

24. martā “Kalnagravās” deju kolektīvs “Kalnagravas” uz sadanci “Griežam danci Mūsmājās” bija aicinājis Madonas kultūras nama bērnu deju kolektīvu “Pipariņi”, Madonas Valsts ģim-

nāzijas 7.-9. klašu deju kolektīvu, Dzelzavas kultūras nama jauniešu deju kolektīvu “Dzelzava”, vidējās paaudzes deju kolektīvu “Degumnieki”, Auces novada Vītiņu pagasta tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvu “Robežnieki”, Tautas deju ansambli “Vija”, VEF kultūras pils vidējās paaudzes deju kolektīvu “Zalktis” un “Mana Rotaļa” no Rīgas un Igaunijas deju kolektīvu. Gandrīz divu stundu garajā koncertā skatītāji varēja noskatīties ļoti daudzveidīgu programmu. Tika izdejas dejas no šī gada Deju svētku lieluzveduma “Māras zeme” repertuāra, kā arī iemīļotas dejas no kolektīvu repertuāra.

“Kalnagravu” un igauņu deju kopilde.

24. martā deju kolektīvs “Senči” piedalījās koncertā Varakļānos.

25. martā amatiereteātris “Piņģerots” ar patriotisko dzejas uzvedumu “Vai vērdiņš vēl dzīvs” viesojās Mētrienā un Atašienā.

1. aprīlī Biksērē pie pagastmājas notika tradicionālais Lieldienu pasākums. Par spīti aukstajam un sniegotajam laikam, pasākuma apmeklētāji ar lielu interesi noskatījās uzvedumu “Sniega karaliene”, kuru izspēlēja Evelīna, Eiprila, Līva un

Viesmīļgie Zaķi.

Drēgnais laiks nemazina svētku prieku.

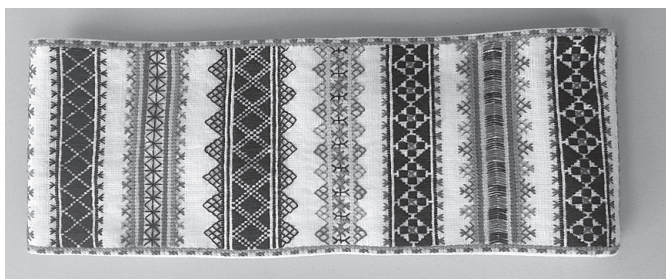
Eva. Uzvedums pēc satura bija ļoti piemērots svētku dienas laika apstākļiem. Neizpalika arī olu ripināšana un fotografēšanās pie Valentīnas un Vivitas veidotajiem Lieldienu dekoriem.

1. aprīlī deju kolektīvs “Senči” piedalījās Lieldienu koncertā Cesvainē.

7. aprīlī Sarkanos ikviens interesents varēja piedalīties akcijā “Satiec savu meistar!” kurā meistarklasi vainagepures izšūšanā vadīja Vanda Podiņa. Dalībnieces, kuras bija pieiteikušas uz šo pasākumu, ļoti uzmanīgi un ar lielu pacietību uzklausa meistarē padomus, jo konkrētais darbs prasa ļoti lielu precizitāti un, kā pastāstīja Vanda, lai to rūpīgi padarītu, ir nepieciešama vismaz nedēļa.

Dalībnieces ieklausās Vandas Podiņas padomos.

Vidzemes vainagepures paraugs.

8. aprīlī Madonas kultūras namā notika Madonas deju apriņķa deju kolektīvu skate, kurā tika novērtēti potenciālie svētku dalībnieki. Teicamus rezultātus skatē uzrādīja Sarkanu pagasta deju kolektīvi “Labākie gadi” un “Kalnagravas”, iegūstot Augstākās pakāpes diplomus. Šiem kolektīviem bija labākie rezultāti skatē savās grupās. Labs sniegums arī deju kolektīvam “Senči” – I pakāpe un “Resgaļi” – II pakāpe. Atzīstamus vārdus Madonas novada deju apriņķa dejotājiem “Latvijas Avīzes” 8. maija pielikumā “Kultūra” veltīja deju lieluzveduma “Māras

zeme” scenārija autore Ieva Struka, kas kopā ar žūriju vēroja dejotāju sniegumu Madonā: *“Madonas novads dejoja visu svētdienu, un, kaut gan šķita, ka pārsteigt būs grūti, viņiem tas pilnā mērā izdevās. Pirmām kārtām ar kvantitāti. Arī ar kvalitāti. Tomēr man visnegaidītākās likās divas lietas. Tautastērpu krāšņums un vīru garums. Protams, ka tautastērpi ir skaisti visos novados, protams, ka tad, ja dejā “Aud, māmiņa, villainīti” katrai dejotājai ļauts nākt ar savu villaini, paveras skaistums. Bet tad, kad savas villaines atvēra Kalsnavas “Jāņukalna” sievas, apstājās laiks... Savukārt, kā Porziņģis varēja piedzimt Liepājā, ja garākie Latvijas vīri ir Madonas novadā, nav skaidrs. Vienalga, jauniešu, vidējās paaudzes vai senioru kolektīvs, vienalga, no kura pagasta, īpaši Meirānos, Lubānā, Lauterē, Degumniekos – katrā ir raženi noauguši vīri, kas savas partneres gluži vienkārši pasit padusē... Protams, jo gadu skaits prāvāks, jo aizkustinošāk tas izskatījās. **Sarkaņu “Kalnagravas” dejotāji toties “Dievs, sargi Dzimteni!” nodedoja tā, ka bija skaidrs – arī bez NATO mēs savu zemi spētu aizstāvēt.**”* Lepojamies ar savējiem un vēlām viņiem visiem veiksmīgu un patīkamu svētku nedēļu jūlija sākumā Rīgā.

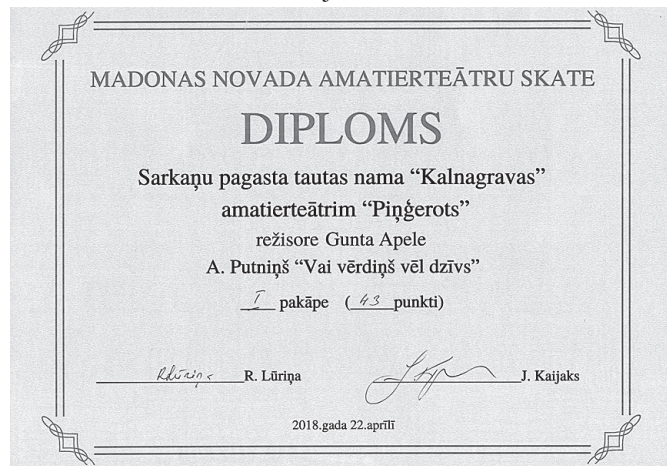
Optimistiskie “Kalnagravu” dejotāji gaida savu uznaicienu.

15. aprīlī amatiereteātris “Piņģerots” ar dzejas uzvedumu “Vai vērdiņš vēl dzīvs” viesojās Degumniekos.

Pa ceļam “Piņģerots” apciemo Oskara Kalpaka “Liepsalas”.

21.-22. aprīlī Madonas kultūras namā notika amatiereteātru skate, kurā piedalījās 9 novada kolektīvi. Amatiereteātru sniegumu vērtēja Latvijas Kultūras akadēmijas docente, kustību pedagoge Rita Lūriņa un Latvijas Nacionālā teātra režisors, aktieris, producents, Ogres Tautas teātra režisors, Gada režisors 2015. un 2016. Jānis Kaijaks.

“Piņģerota” meistarības novērtējums.

“Piņģerots” skatē piedalījās ar dzejas izrādi “Vai vērdiņš vēl dzīvs”, un žūrija mūsējo sniegumu novērtēja ar I pakāpi.

28. aprīlī deju kolektīvs “Senči” piedalījās deju kolektīvu sadancī Degumniekos.

28. aprīlī deju kolektīvs “Kalnagravas” devās uz Lapmežciemu, kur piedalījās deju kolektīvu sadancī “Labi dejojot savējiem”. Šajā pasākumā kolektīva vadītājas Jeļenas Rudzītes jaunrades deja izpelnījās visskaļākos aplausus.

26. maijā Krustpils novada Variešos notika amatiereteātru festivāls “Āksts”, kurā piedalījās teātris “Piņģerots”.

26. maijā deju kolektīvs “Senči” piedalījās amatiermākslas kolektīvu svētkos Viļānos.

9. jūnijā Madonas pilsētas svētkos tika svinēta novada diena. Visas dienas garumā pilsētā notika dažādi pasākumi un aktivitātes, kur piedalījās arī sarkanieši. No rīta koncertā Saieta laukumā dziedāja vokālais ansamblis “Rondo”, amatnieku un mājražotāju tirdziņā varēja iegādāties arī Sarkaņu pagastā tapušos izstrādājumus, savukārt vakarpusē amatiermākslas kolektīvu dalībnieki vienojās svētku gājienā un koncertā “Laika pieskārieni” ar brīnišķīgu sniegumu priecēja skatītājus, pierādot, ka ir gatavi godam pārstāvēt novadu XXVI Dziesmu un XVI Deju svētkos.

Sarkaņu pagasta priekšgalā deju kolektīvs “Labākie gadi”.

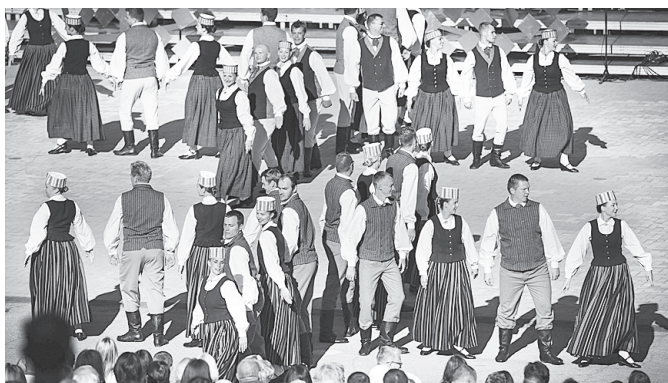
Smaidīgais un staltais deju kolektīvs "Kalnagravas".

Kuplais "Senču" deju pulks iesoļo estrādē.

Deju kolektīvs "Resgaļi" noslēdz svētku dalībnieku gājienu.

"Kalnagravas" deju rakstos.

16. jūnijā uz mēģinājumu Ķīpsalas hallē Rīgā devās senioru deju kolektīvs "Labākie gadi", kas ir to 140 labāko Latvijas deju kolektīvu vidū, kas piedalīsies deju koncertā "Vēl simts gadu dejai" Arēnā "Rīga" 2. jūlijā - Dziesmu un Deju svētku laikā. Latviešu skatuviskās dejas koncertā tiks meklētas atbildes uz jautājumu: „Kā rodas un kas rada latviešu skatuvisko deju?” Koncerta apmeklētāji ieskatīsies horeogrāfu dzīves gājumā un radītajās dejās, izzinās dejas tapšanas kontekstu, veidojot dejas sasauci ar personību, laikmetu un iedvesmas avotiem. Horeogrāfu veidotie deju raksti mīsies ar Latvijas brīnišķīgajām dabas ainavām.

"Labākie gadi" mēģinājumā Ķīpsalā.

V. Kļaviņas teksts
autores, Dāvja Veckalniņa un Lailas Lūses foto

Pateicība

Paldies visiem, kas ar saviem dāvinātajiem ziemcīšu stādiem palīdzēja ierīkot puķu dobi pie skatu laukuma muižas parkā. Tajā augi pamazām iedzīvojas un priecē vietējos pagasta ļaudis un daudzus tūristus, kuri, iegriežoties Biksērē, priecājas par skaisto un sakārtoto vidi.

Pagasta pārvaldes darbinieki

Afiša

Sarkanos pie skolas

21. jūnijā plkst. 22.20

Jāņu ugunskuru iedegšana.

Muzicēs dziesminiece

Zane Imša

22. jūnijā

no plkst. 11.00 līdz 15.00

Jāņu tirgus.

Amatnieku un mājražotāju
izstrādājumi, kultūras
programma, radošās darbnīcas.

Pasākumi notiek sadarbībā ar
Madonas novada fondu.

23. jūnijā plkst. 18.00

Biksēres estrādē

teatralizēts uzvedums

“Līgo vakars Mūsmājās”

Piedalās Sarkanu un Praulienas
amatiermākslas kolektīvi

Ieeja – bez maksas

21. jūlijā plkst. 18.00

Biksēres estrādē

Draudzības koncerts

Piedalās deju kolektīvs “Labākie
gadi”, folkloras kopa “Libe”

(Sarkanu), folkloras kopa

“Vērtumnieki” (Madona) un

viesi -folkloras grupa “Terre

Baugeoise” (Francija)

Ieeja – bez maksas

21. jūlijā plkst. 11.00

Biksērē pie ezera

pagasta sporta spēles

(programma tiks precizēta)

4. augustā plkst. 22.00

Biksērē pie ezera

Ugunsskulptūru festivāls

8. augustā tiek plānota

ekskursija pagasta pensionāriem
(maršruts tiek precizēts)

Sarmītes Zīles darbīgā un dziesmotā mūža piemiņai (30.04.1956.-09.06.2018.)

No Sarmītes Zīles atmiņu stāsta “Sarkanu Ziņu” speciālizlaidumā “Kalnagravām - 20” 2008. gada februārī: ”1988. gada 19. februāris. Kolhoza “Sarkanais stars” gada atskaites sapulce un pēc tam vakarā balle. Kur tas notiek? Tradīciju namā “Kalnagravas”? Kas tā par nedzirdētu vietu? Pašu kolhoznieku izplānotais, izsapņotais, savām rokām uzceltais, izlolotais, jau pirms atvēršanas iemīlotais nams kalna galā...

Tagad ar smaidu atceros tos laikus, kad sākām apsaimniekot “Kalnagravas”. Tomēr visskaistākās atmiņas saistās ar muzicēšanu “Ķirmjos” un vokālajā trio kopā ar Annu un Aivaru, un pirmajām teātra izrādēm, kuras paši izrādījām. Nekas nespēj atsvērt to gandarījumu, ko izjutu, kad skatītāju aplausus saņēma aktieri no pašu vidus, kuri uz skatuves kāpa pirmo reizi... Uz skatuves tika izdzīvoti mīlestības prieki, notika greizsirdības scēnas, ģībšana, glāzītes cilāšana, pirts degšana un visādi citādi trakumi. Tas bija skaisti!” tā rakstīja Sarmīte. Viņas ienākšana Sarkanu pagasta kultūras dzīvē bija spilgta un profesionāla...

Dziesma, teātris... Tas viss gāja roku rokā ar ikdienas darba ritmu. 15 gadus Sarmītes spēcīgais alts skanēja pagasta jauktajā ansambļī “Rondo”...

Diemžēl visskaistākā dzīve var apklust, negaidot rietu, atstājot aiz sevis dziļas rētas tuvinieku sirdīs, klusas skumjas līdzcilvēkos. Sarmīte Zīle laika posmā, kad strādāja par kultūras dzīves vadītāju “Kalnagravās”, ir ieminusi zaļas un skanīgas pēdas Sarkanu zemē, Sarkanu laudīs. Paldies!

Kā pieminēkli savam darbīgajam mūžam Sarmīte aiz sevis atstāj skaisti sakoptu lauku sētu “Lejas Doriņus”.

Lai mums visiem atmiņas par Sarmīti ir gaišas un saulainas! Lai viņai dzimtās zemes vēji Grostonas kalnā klusu miera dziesmu šalc!

Ērika Ozola

Informācija

**Kapusvētki
Sarkanu kapos**

14. jūlijā
plkst. 14:00

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkanu pagasta pārvalde, Madonas novads

Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv

Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks

Iespiests SIA “Erante”, Madonā, Saieta lauk. 2.

Datorsalikums. Ofsetiespiedums.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors